
Uchwała Nr 1

Palestra 29/9(333), 78-80

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(Palestra, Studia Kryminologiczne, Kryminalistyczne i Penitencjarne, Przegląd Penitencjarny i Kryminologiczny). Również praca doktorska z zakresu badań nad wykonaniem amnestii z 1969 r., obroniona na Uniwersytecie Jagiellońskim w roku 1976, świadczy o badawczych zainteresowaniach autora wykonaniem kar. Recenzowana monografia stanowi dalsze pogłębione ogniwo w realizacji zainteresowań autora i jest jego najpoważniejszym osiągnięciem, tym bardziej wartym podkreślenia, że została wykonana w całości jego wyłącznym wysiłkiem. Jest to po monografii J. Wąsika⁸ następna monografia pogłębiająca naszą wiedzę z obszarów prawa karnego do tej pory nie rozpoznanych.

W pracy odczuwa się brak rozdziału, który by omówił rolę prokuratora, a może i obrońcy w procesie, na fakt wymierzania przez sąd grzywny, a zwłaszcza na jej wysokość. Niedosyt budzi również niewyczerpujące przedstawienie czynników, które wpływają na wymiar grzywny w określonej wysokości (należy dodać, że — być może — w uzasadnieniach wyroków autor nie znalazł odpowiednich informacji na ten temat). Bez względu na to, jaką rolę w polityce kryminalnej odgrywać w przyszłości będzie kara grzywny, jedno jest pewne, że monografia Sługockiego pozostanie trwałym śladem i przyczyni się do ponownego, głębszego przeanalizowania roli i funkcji tej kary w zwalczaniu przestępczości.

Szkoda, że wydawnictwo nie zadbało o dołączenie do pracy bibliografii przedmiotu, którą zapewne autor opracował. Bibliografia umożliwiłaby zainteresowanemu głębsze przestudiowanie problemu. Niestety, szereg wydawnictw, a celuje w tym Wydawnictwo Prawnicze, pomija bibliografię ze szkodą dla samego dzieła. Innym postulatem pod adresem autora jest kontynuowanie podjętego trudu i dalsze prowadzenie badań, tym razem nad grzywną orzecaną obok kary pozbawienia wolności. Przemawia za tym wydoskonalony warsztat badawczy autora.

Mieczysław Rudnik

⁸ J. Wąsik: Kara krótkoterminowego pozbawienia wolności w Polsce, Ossolineum 1982.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. UCHWAŁY NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

1.

UCHWAŁA NR 1/IX Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 15 czerwca 1985 r.

w sprawie planu rozmieszczenia zespołów adwokackich na lata 1985—1986, adwokatów członków zespołów adwokackich na lata 1985 i 1986 oraz aplikantów adwokackich na rok 1986.

Na podstawie art. 58 pkt 7 ustawy z dnia 26 maja 1982 r.-Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124), w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości,

uchwala się, co następuje:

§ 1

W planie rozmieszczenia zespołów adwokackich ustala się ich liczbę w roku 1985 na 405, a w roku 1986 — na 406.

§ 2

W planie rozmieszczenia adwokatów członków zespołów adwokackich ustala się ich liczbę w roku 1985 na 3616 osób, a w roku 1986 — na 3800 osób.

§ 3

W planie rozmieszczenia aplikantów adwokackich ustala się ich liczbę w roku 1986 na 500 osób.

§ 4

Terytorialny plan rozmieszczenia zespołów adwokackich w latach 1985 i 1986 oraz adwokatów członków zespołów adwokackich w roku 1985 w poszczególnych izbach adwokackich ustala się następująco:

Lp.	I z b y	Zespoły adwokackie		Członk. zespół.	Uwagi
		1985	1986	1985	
1	2	3	4	5	6
1	Białostocka	12	12	120	
2	Bielska	8	8	82	
3	Bydgoska	10	10	87	
4	Częstochowska	10	10	94	
5	Gdańska	23	23	161	
6	Katowicka	33	33	265	
7	Kielecka	14	14	111	
8	Koszalińska	12	12	58	
9	Krakowska	27	27	285	
10	Lubelska	17	17	189	
11	Łódzka	23	23	252	
12	Olsztyńska	8	8	58	
13	Opolska	9	9	71	
14	Płocka	10	10	81	
15	Poznańska	42	42	290	
16	Radomska	8	8	70	
17	Rzeszowska	26	26	149	
18	Siedlecka	8	8	62	
19	Szczecińska	12	12	94	
20	Toruńska	11	11	86	
21	Wałbrzyska	11	11	101	

1	2	3	4	5	6
22	Warszawska	40	40	580	
23	Wrocławska	18	18	201	
24	Zielonogórska	13	13	69	
	Razem	405	406	3616	

§ 5

Terytorialny plan rozmieszczenia adwokatów członków zespołów adwokackich i aplikantów adwokackich w roku 1986 zostanie uchwalony na ostatnim posiedzeniu Naczelnej Rady Adwokackiej w bieżącym roku.

§ 6

Uchwalony plan rozmieszczenia stanowi podstawę polityki wpisów na listę adwokacką, wyznaczania siedzib, tworzenia zespołów adwokackich i przyjęć adwokatów do zespołów adwokackich.

Przy wpisie na listę adwokatów aplikanci adwokacy korzystają z prawa pierwszeństwa.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1985 r.

2.

UCHWAŁA NR 3/IX
Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 15 czerwca 1985 r.

w sprawie podziału byłego Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej

1. Naczelna Rada Adwokacka upoważnia Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej do rozdzielenia kwoty 11.750.212 zł, stanowiącej nadwyżkę byłego Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, w sposób następujący:
  - a) 8.000.000 zł — rozdzielić na rzecz wszystkich okręgowych rad adwokackich, z wyłączeniem Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu, z przeznaczeniem dla osób objętych pomocą Funduszu Wzajemnej Pomocy Koleżeńskiej przy okręgowych radach adwokackich,
  - b) 3.750.212 zł — pozostawić w dyspozycji Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z przeznaczeniem dla Komisji Samopomocy Koleżeńskiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej (w wysokości 1.500.000 zł) oraz na koszty związane z ewentualną realizacją przystosowania pawilonu Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach dla adwokatów emerytów.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1985 r.